

Landbruget, for øvrigt ikke blot Nybegyndere, men ogsaa Folk, der allerede en Tid har siddet med en mindre Bedrift.

Jeg kan naturligvis, naar dette Lovforslag nu her paa Samlingens Slutning foreligger til Behandling, sige, at min Gruppe selvfølgelig vil være med til at støtte dets Gennemførelse. Men jeg kan alligevel ikke lade være med i faa Ord at udtrykke min Overraskelse over, at Lovforslaget er dukket op her nu i Samlingens sidste Uge, særlig naar jeg erindrer den Mangel paa Følgeskab, vi fra vort Partis Side ved tidligere Lejligheder har følt, naar Forslag af den Art var til Behandling. Jeg erindrer, at der har været Lejligheder, hvor der har været Forslag fremme til Afstemning, og hvor jeg synes, at der burde have været flere med, naar man talte Stemmerne op, end dem, der har stemt for Forslag om Driftslaan. Det er naturligvis glædeligt, at der efterhaanden bliver flere og flere, der vil være med i et positivt Arbejde paa dette Omraade, og jeg tager dette Lovforslags Fremkomst som et Udtryk for, at man i videre Kredse efterhaanden kommer ind paa Tanken om, at der maa gøres noget. Naar jeg f. Eks. erindrer nogle Udtalelser af den ærede Ordfører for Forslaget, Udtalelser, der fremsattes for ikke saa forfærdelig lang Tid siden, om, at man maatte advare de mindre Landbrugere mod at vende deres Blik mod Statskassen, ja saa ser jeg jo i dette Lovforslags Fremkomst et Bevis paa, at man dog sikkert i nogen Grad har forandret sin Opfattelse paa dette Omraade; thi Udtalelsen den Gang blev fremsat overfor socialdemokratiske Talere, der herfra fremhævede Nødvendigheden af at tilvejebringe Driftslaan. Der var selvfølgelig ikke den Gang, saa lidt som Tilfældet er nu, fra vor Side Tale om, at alle mindre Landbrugere skulde vende deres Blik mod Statskassen, thi det siger sig selv, at det vilde lidet nytte. Men vi har paaapeget, at der har været og er et stort Tal mindre Landbrugere, for hvem det vilde være af allerstørste Betydning, om der tilvejebringes Mulighed for, at de kan komme i Besiddelse af Driftslaan.

Idet jeg nævner dette om den glædelige Udvikling, som jeg skønner har fundet Sted i visse Kredse, kan jeg heller ikke lade være med at gøre opmærksom paa, at naar nu Ordføreren, det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, herfra anbefaler det foreliggende Lovforslag, saa er det ogsaa for mig et Bevis paa, at hans Opfattelse er blevet en noget anden paa dette Omraade, end den var, da det ærede Medlem for et Aars Tid eller to siden i en stor Ud-

talelse til „Fyns Venstreblad“ sagde noget om, at Driftskapital var noget, der praktisk talt ikke var nødvendigt.

Jeg vil gerne, selv om vi befinder os et Stykke hen paa Eftermiddagen, bede om Lov til at citere blot 2 Linier af denne Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, der af det paagældende Blad blev slaaet stærkt op. I et Afsnit af Udtalelsen, der bærer Overskriften: „Driftskapital er næsten ikke nødvendig“, hedder det med det ærede Medlems egne Ord: „Sagen er nemlig den, at to unge Mennesker her kan sikre sig Ejendom for 1 Kr., det er det, Stempleet koster, og det er praktisk talt den eneste Driftskapital, der er nødvendig udover det, som Besætningen koster.“ Jeg maa tilstaa, jeg den Gang forundrede mig stærkt over, at det ærede Medlem kunde fremsætte en saadan Udtalelse, for det var givet, at der den Gang ligesom nu var stor Anledning til at gennemføre et Forslag som det, der nu her foreligger, og som min Gruppe gerne slutter sig til. Jeg hilser altsaa Forslagets Fremkomst med Glæde og betragter det som et Bevis paa, at man ogsaa langt udenfor Socialdemokratiets Rækker nu vil være med i et positivt Arbejde for at tilvejebringe Driftslaan.

Forslagets Enkeltheder skal jeg ikke komme ind paa, idet jeg kun ønsker at sige, at for mig staar det saaledes, at det i vide Kredse af de Folk, der her er Tale om at hjælpe, vil føles som lidet tiltalende, at man skal henvende sig til Kommunalbestyrelserne og søge Garanti der. For mig vilde det staa som heldigst, om man fulgte Landbokommissionens Forslag og tilvejebragte Midlerne saaledes, at de forvaltedes gennem solidariske Laaneforeninger. Nu ved jeg meget vel, at man kan sige — og jeg afviser heller ikke den Tale —, at det for Folk, der er kommet i Besiddelse af et Landbrug i Henhold til de Love, vi har tumlet med her paa Rigsdagen i de seneste Tider og tidligere, kan være forbundet med praktiske Vanskeligheder at komme ind i de solidariske Laaneforeninger. Nu vel, hvis dette er Tilfældet, er der ikke noget i Vejen for at benytte den Fremgangsmaade, som jeg forstaar, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne for sit Vedkommende ikke var uvillig til at slaa ind paa: at etablere to Slags Laaneverksamheder, en for dem, der besidder mindre Landbrug i Henhold til de Love, vi har for Statslandbrug, og en anden, der kunde foregaa gennem solidariske Laaneforeninger for mindre Landbrug i Almindelighed. Jeg anbefaler denne Tanke til Overvejelse og vilde sætte Pris